

- посилення соціальної спрямованості розвитку мережі ресторанного бізнесу;
- активізацію підприємництва та підтримку малого бізнесу;
- збільшення грошових надходжень у бюджет від діяльності загальнодоступних підприємств ресторанного бізнесу та обмеження можливостей для їх тіньового обороту;
- поширення найбільш зручних і прогресивних технологій торговельно-виробничого обслуговування населення;
- підвищення контролю за якістю та безпекою харчових продуктів, що реалізуються мережею підприємств ресторанного бізнесу;
- удосконалення інформаційного, кадрового, наукового забезпечення підприємств, що здійснюють свою діяльність у сфері ресторанного бізнесу.

Список джерел інформації

1. Антонова В.А. Ресторанный бизнес: механизм и эффективность управления стратегическим развитием: монография. Донецк: ДонНУЭТ, 2009. 277 с.
2. Кодекс цивільного захисту України від 02.10.2012 № 5403-VI (зі зм. і доп. від 11.02.2015). *Відомості Верховної Ради України*. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5403-17/page>.
3. Про встановлення граничних торговельних надбавок (націнок) на продукцію громадського харчування, що реалізується в загальноосвітніх, професійно-технічних, та вищих навчальних закладах: Розпорядження від 07.02.14 р. №70. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/XR140051.html.
4. П'ятницька Г.Т. Формування стратегії розвитку підприємств ресторанного господарства: автореферат дис... д-ра екон. наук: 08.00.04 / Київ. нац. торг.-екон. ун-т. Київ, 2008. 44 с.

Л.Ф. Чумак, канд. екон. наук, доц. (*VIIA, Харків*)

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ХАРКІВСЬКОГО РЕГІОНУ

Розвиток рекреаційного та туристично-готельного бізнесу у всіх країнах світу тісно пов'язано з рівнем вирішення екологічних проблем потенційної території відвідування. На сучасному етапі стан економіки України характеризується низкою проблем, що пов'язані з фінансуванням підприємств, у тому числі, нехваткою гостро потрібних

фінансових ресурсів для проведення комплексній системній повноцінній природоохоронній діяльності. За умов подолання кризового стану промислове виробництво (саме вони є найбільшими забруднювачами) все ж не може не впливати негативно на якість навколишнього середовища. Тому природоохоронна діяльність, її вдосконалення за рахунок впровадження наукових інновацій є невід'ємною складовою частиною господарчої діяльності промислового підприємства і, як наслідок, життєдіяльності людини взагалі та розвитку інфраструктури туризму окремо.

Стан навколишнього природного середовища багато в чому залежить від створення та провадження практичну діяльність ефективних механізмів управління промисловими підприємствами. В останній час набуває розвитку механізм вдосконалення виробничих процесів на засадах екологізації. Оскільки територія України визнана зоною екологічної кризи, то вирішення цього питання є не тільки потребою інтеграції у європейський простір а, у першу чергу, метою є фізичне виживання населення та розвитку туристично-готельного бізнесу. Досягнення цього, безумовно, як вже загально визнано, можливо тільки завдяки прагненню та дотримання принципів сталого розвитку економіки.

Оскільки у зону екологічного забруднення підпадають частіше за все прилеглі до виробника-забруднювача території, то науковцями обґрунтована можливість розв'язання проблем, що пов'язані з погіршенням екології по принципу посилення кластерної регіоналізації (рис. 1) [1].

Вирішення проблеми підвищення екологізації та зниження навантаження на навколишнє середовище неможливо без поступового формування екологічної освіти, культури, світогляду, що сприятиме принципово новому відношенню до використання ресурсів. Все це потребує уваги та підтримки з боку бізнесу, держави, адміністрації, науки, громадськості на засадах спільних інтересів. Тому, має сенс створювати регіональні, або, при потребі, міжрегіональні еколого-економічні кластери.

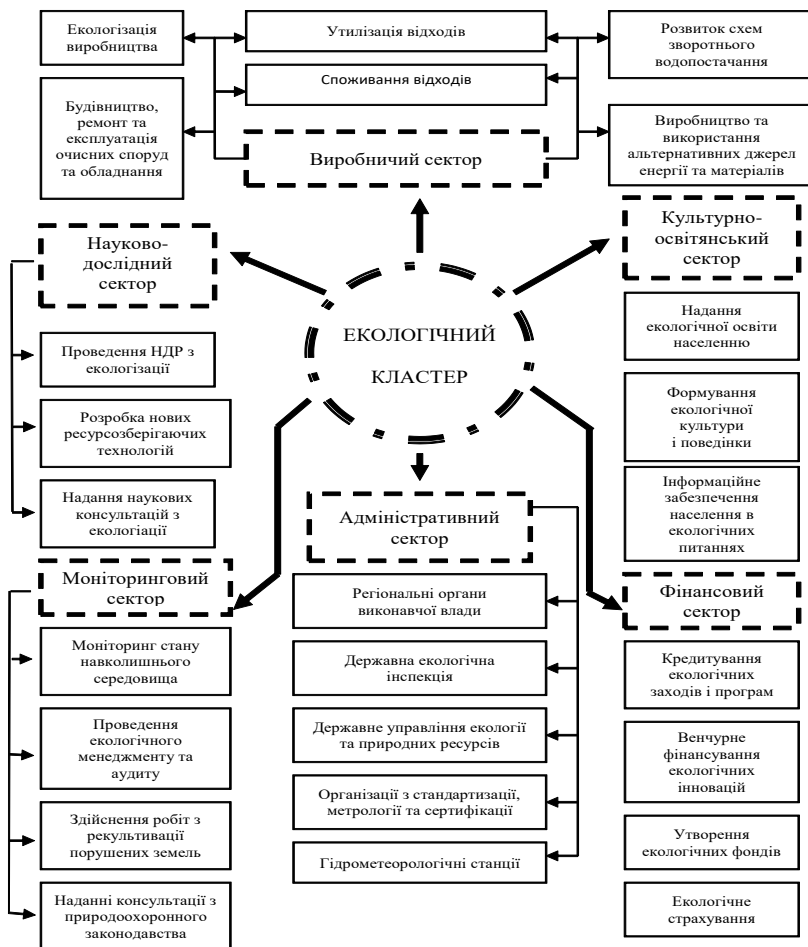

Рис. 1 – Схема регіонального екологічного кластеру [1]

Утворені кластери потрібні для виконання таких функцій, як моніторинг екологічного стану господарчої діяльності суб'єктів господарювання, що увійшли до цього кластеру, забезпечення заходів щодо наукового та консультаційного характеру зі зміни сировини, технологій, номенклатури та асортименту продукції, використання нетрадиційних та інших зберігаючих джерел енергії, сприяння впровадженню ресурсозберігаючих технологій, вирішенню проблем

утилізації і використання промислових відходів, крім того, рух у напрямку підвищення рівня екологічної культури та освіченості населення.

Проведені дослідження дозволили встановити вплив забруднення від господарчої діяльності на якість та стан природного середовища та штучних об'єктів. В області існує ряд факторів, які негативно впливають на екологічний стан природного середовища Харківщини.

Серед зазначених факторів необхідно відмітити наступні:

– відсутність та недосконалість схем санітарного очищення населених пунктів спричиняє утворення несанкціонованих сміттєзвалищ;

– недостатня кількість в районах області контейнерів для збору твердих побутових відходів та спецтехніки для їх вивезення;

– відсутність Порядку щодо видачі дозволу на здійснення операцій у сфері поводження з відходами;

– низький відсоток отримання суб'єктами господарювання області дозвільно-погоджувальної документації у сфері поводження з відходами;

– аварійний стан очисних споруд стічних вод.

У якості пріоритетних напрямів у покращенні існуючої ситуації можна запропонувати наступні:

1. Забезпечення виконання проектних рішень під час експлуатації місць видалення відходів.

2. Проведення рекультивації місць видалення побутових відходів, які вичерпали свій ресурс.

3. Розроблення паспортів місць видалення твердих побутових відходів.

4. Будівництво сучасних комплексів з управління комунальними відходами.

5. Сортивання та роздільне збирання корисних компонентів твердих побутових відходів.

6. Будівництво та реконструкція комплексів з очистки стічних вод.

Список джерел інформації

1. Гахович Н.Г. Економічне регулювання екологізації промислового виробництва: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://revolution.allbest.ru/ecology/00580698_0.html